

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

20 דצמ 2018
34848-07-16

מלו נ' מועצה מקומית תל-מונד

הדס יהלום

סגנית הנשיאה

איריס מלו
ע"י עו"ד ירון נאור

תובעת

- נגד -

מועצה מקומית תל-מונד
ע"י עו"ד רפאל פדר

נתבעת

פסק דין

1. התובעת הגישה תביעה לפיצוי בגין נזק שנגרם לה, עקב כך שהנתבעת צירפה אותה לקרן הפנסיה מבטחים החדשה, למרות שהיתה מבוטחת קודם לכן במבטחים הוותיקה.

2. התביעה הוגשה גם נגד מבטחים הוותיקה כנתבעת נוספת וכללה סעד חלופי - השבת הביטוח הפנסיוני לקרן הפנסיה מבטחים הוותיקה .

מבטחים הגישה בקשה לסילוק התביעה נגדה על הסף.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

התובעת הודיעה כי אינה מתנגדת לכך.

בהתאם, ניתן ביום 17.11.17 פסק דין הדוחה את התביעה כנגדה.

3. במסגרת התביעה נגד הנתבעת, העידו בפנינו התובעת ומר דן ארז, יועץ פנסיוני. מטעם הנתבעת העיד מר דדי דהן, מזכיר המועצה.

4. בתום שמיעת העדויות סיכמו הצדדים טענותיהם בכתב.

5. אלה העובדות העולות מחומר הראיות

א. התובעת היא מורה לספרות.

ב. התובעת צברה זכויות בקרן הפנסיה מבטחים הוותיקה מחודש 3/93 עד לחודש 08/09 לסירוגין, במסגרת עבודתה אצל מעסיקים שונים.

ג. התובעת עבדה בבית ספר תיכון בבעלות עיריית כפר סבא, עד לחודש אוגוסט 2009 ובוטחה על ידי העירייה בקרן הפנסיה מבטחים הוותיקה.

ד. בחודש ספטמבר 2009 נקלטה לעבודה בבית ספר תיכון על שם יצחק רבין במועצה המקומית תל מונד (הנתבעת).

ה. הנתבעת ביטחה את התובעת בקרן הפנסיה מבטחים החדשה.

6. תמצית טענות התובעת

א. בעת קבלתה לעבודה בנתבעת, הציגה תלושי שכר מבית הספר יצחק רבין כפר סבא מהם עלה בבירור כי היתה לה קרן פנסיה במבטחים הוותיקה.

למרות זאת, הנתבעת צירפה את התובעת ללא ידיעתה וללא אישורה לקרן הפנסיה מבטחים החדשה.

ב.הנתבעת הפרה את חוזה העבודה עם התובעת והתרשלה כלפיה, כאשר לא קיימה את חובת הזהירות המוטלת עליה ולא בדקה באיזו קרן פנסיה היתה התובעת מבוטחת ובכך גרמה לה לנזק כספי.

ג.הנתבעת פעלה באופן שגוי, עצמה את עיניה ולא בדקה את העובדות לאשורן, למרות שידעה שלתובעת ותק בהוראה משנת 1990.

ד.התובעת אינה בקיאה בתחום הפנסיה, היא לא היתה מודעת להבדלים בין הקרן הוותיקה לחדשה ולא היתה מודעת לכך שעברה להיות מבוטחת בקרן הפנסיה החדשה על כן אין לייחס לה אשם תורם בגרימת הנזק.

7. תמצית טענות הנתבעת

א.התביעה הוגשה בשיהוי ניכר באופן שגרם לשינוי לרעה במצבה של הנתבעת ולתרומה משמעותית לנזק שנגרם לה, ככל שנגרם.

ב.ביטוחה של התובעת בקרן הפנסיה מבטחים החדשה היתה בשל טעות כנה.

ג.התובעת לא הציגה בזמן אמת מסמכים המעידים על זכאותה לביטוח פנסיוני במבטחים הוותיקה.

ד.על התובעת היתה מוטלת האחריות לוודא כי זכויותיה הפנסיוניות נשמרות והיה עליה לעשות כן באופן אקטיבי. הנתבעת הפנתה לסע"ש 25025-04-13 חפציבה הלפר נ' עיריית ירושלים, מיום 11.12.14.

ה.התובעת התרשלה, לא קיימה את חובות הזהירות והנאמנות המוטלות עליה מכח חוזה עבודה ועקרון תום הלב ולא פעלה במועד להקטנת הנזק.

ו.לתובעת אשם תורם המצדיק דחיית התביעה או לכל הפחות הפחתת הפיצוי בשיעור 50%.

8. לאחר שמיעת הראיות ועיון בטענות הצדדים להלן פסק הדין.

9. שיהוי

לטענת הנתבעת יש לדחות את התביעה מחמת השיהוי בהגשתה. נטען כי התובעת פנתה לנתבעת לראשונה בחלוף למעלה משש וחצי שנים ממועד תחילת עבודתה ובכך גרמה לשינוי מצבה של הנתבעת לרעה.

10. בנוגע למועד בו נודע לתובעת כי בוטחה על ידי הנתבעת בקרן החדשה, הצהירה התובעת:

"24. אני הנני מורה לספרות ואינני בקיאה בתחום הפנסיה ולא הייתי מודעת כלל להבדלים הקיימים בין קרן הפנסיה מבטחים החדשה לזאת הישנה, מנקודת מבטי כל עוד היה רשום בתלוש שכרי הפרשה לקרן הפנסיה "מבטחים" הרי שמדובר היה בקופה הישנה.

25. לראשונה למדתי על כך כי משהו שאינו תקין התרחש בניהול כספי הפנסיה שלי רק בעקבות פנייה שקיבלתי דווקא מקרן הפנסיה הוותיקה "קג"מ", המכתב שקיבלתי מקג"מ עורר אצלי ואצל בעלי מר משה מלו חשד כי משהו לא תקין התרחש בעניין העברת זכויותי מקרן הפנסיה הוותיקה לחדשה.

26. בדיקה קצרה שלי העלתה כי אני אינני חברה עוד בקרן הפנסיה מבטחים הוותיקה. מיד כאשר התגלתה לי הטעות פניתי לנתבעת במכתב..."

11. התובעת צירפה לתצהירה תלושי שכר מהתקופה בה עבדה בעיריית כפר סבא וכן תלוש שכר מתקופת העבודה בנתבעת.

בתלוש השכר מעיריית כפר סבא, תחת "ניכויים" מופיע הכיתוב: "מבטחים הות".

בתלוש השכר מהנתבעת, תחת "ניכויים" מופיע: "מבטחים החדש".

מהכיתוב בתלושי השכר עולה בבירור כי במסגרת עבודתה בנתבעת, בוטחה התובעת במבטחים החדשה.

12. התובעת צירפה כנספח ו' לתצהירה מכתב מאת "מנורה מבטחים" מיום 11/2/10 בו נכתב:

"הנדון: הצטרפות לקרן הפנסיה מבטחים החדשה".

במכתב צוינה כתובת אתר האינטרנט של מבטחים החדשה בו ניתן לקבל מידע על החשבון וצוינו דרכי התקשרות נוספות.

בעדותה טענה התובעת לגבי נספח ו': "אני לא קיבלתי אותו הביתה".

13. במסגרת התצהיר שצורף לבקשת מבטחים הוותיקה לסילוק התביעה על הסף, הצהיר מר שמואל קנובלר מטעם מבטחים הוותיקה כי על פי התיעוד שקיים במערכותיה, נשלחו לתובעת שתי התראות על הפסקת ביטוחה במבטחים הוותיקה. הראשונה נשלחה בתאריך 14.12.09 והשניה נשלחה בתאריך 14.6.11, חרף התראות אלה התובעת לא פעלה לתיקון הטעות ולהסדרת המשך ביטוחה בקרן הוותיקה.

התובעת נשאלה פעמיים במהלך העדות, האם קיבלה דוחות שנתיים או רבעוניים ממבטחים והשיבה:

"אין לי מושג. אני לא מתעסקת בניירת".

14. התובעת לא הכחישה שקיבלה את הדוחות ממבטחים. דוחות כאלה נשלחים כדבר שבשיגרה לכל המבוטחים והדברים בגדר ידיעת דיינים.

התשובה "אני לא מתעסקת בניירת" אין משמעה שהתובעת לא קיבלה את הדוחות אלא ההיפך – קיבלה אך "לא התעסקה בכך" דהיינו – לא קראה אותם.

תשובותיה של התובעת לא שכנעו אותנו שהמכתבים שנשלחו אליה לכתובת מגוריה, הן ממבטחים החדשה והן ממבטחים הוותיקה, לא התקבלו אצלה.

15. מסקנתנו, לאחר ששמענו את עדות התובעת, כי היו בידיה לאורך כל התקופה הרלבנטית, נתונים הנוגעים לביטוח הפנסיוני שלה. מידע זה הופיע מידי חודש בתלוש השכר שנמסר לתובעת וכן הופיע בדוחות העיתיים שנשלחו ממבטחים הישנה וממבטחים החדשה.

16. התובעת טענה בתצהירה כי למדה לראשונה "כי משהו שאינו תקין התרחש בניהול כספי הפנסיה שלי" בעקבות פניה שקיבלה מקרן הפנסיה הוותיקה "קג"מ" ואשר עורר אצלה ואצל בעלה חשד. לטענתה, רק אז בדקה וגילתה כי אינה חברה עוד בקרן הפנסיה מבטחים הוותיקה.

ביום 14.4.14 פנתה למנהלנית בית הספר גב' שימי לוין במכתב, נספח ג' לתצהירה, בו נכתב:

"... לאחרונה קיבלתי מכתב מקג"מ שממנו נודע לי שמועצת תל מונד, פתחה לי קרן פנסיה חדשה, למרות שהתחלתי את עבודתי בהוראה בשנת 1990.

משמעות שינוי זה, - הוא פגיעה בזכויות הפנסיה שלי.

ועל כן, אבקש לתקן טעות זו ולהחזירני לקרן הפנסיה הישנה על מנת לשמור על הרצף הפנסיוני שלי וכן על זכויותיי".

17. מר דהן העד מטעם הנתבעת טען שהמכתב נספח ג' לא התקבל בנתבעת.

יחד עם זאת, גב' לוין שאלה מוען המכתב, לא זומנה להעיד.

מר דהן נשאל מדוע לא זומנה הגב' לוין לעדות והשיב:

"מי שאחראי על כוח אדם והשכר במועצה זה אני. לא היה תורם פה שום אדם אם הוגש או לא הוגש מסמך".

בהעדר העדה שאלה מוען המכתב, אין אלא לקבל את גירסת התובעת, כי פנתה לנתבעת לראשונה בעניין זכויותיה הפנסיוניות, בחודש מרץ 2014.

במועד זה חלפו 24 חודשים ממועד הפסקת התשלומים למבטחים הוותיקה.

בהתאם לתקנון מבטחים הוותיקה, לא ניתן היה להשיב את המצב לקדמותו ולתקן את הנזק (ראו סעיף 5.3.2 לחוות דעתו של מר ארז).

18. מהראיות עולה באופן ברור כי הפנייה בחודש מרץ 2014 נעשתה בשיהוי ניכר, אשר כתוצאה ממנו נגרם נזק שאינו בר תיקון.

19. יתירה מכך, הפנייה הבאה של התובעת בעניין זה לנתבעת, לאחר המכתב ממרץ 2014, נעשתה כעבור שנתיים, במכתב מיום 28.2.16 ובמכתב נוסף מיום 21.3.16 (נספחים ז' 1, ז' 2 לתצהיר התובעת). התובעת לא סיפקה הסבר ענייני להמתנה בת שנתיים בין הפניות.

כך העידה:

"קודם כל הייתי בשבתון ב - 2014. הייתי בטוחה בגלל הרצון הטוב והאווירה הטובה בבית הספר, בחיים לא הייתי במועצה, כל מי שפניתי ואמרתי שכנראה יש בעיה גילה המון רצון טוב..."

... אמרתי לעצמי שכנראה זה יפתר בתוך בית הספר ומקסימום אני אלך למועצה ואדבר עם דדי שאמרו לי שהוא אדם מקסים ובה זה יגמר. אני פניתי לייעוץ בדקה ה - 90 כי הסבירו לי שאין ברירה. מדובר במעסיק שאני עדיין עובדת אצלו. בית ספר זו בועה שלא מדברים על כסף".

20. משמע, התובעת המתינה, משיקוליה שלה, עד הרגע האחרון לפני התיישנות תביעתה, בטרם פנתה לנתבעת.

שיהוי זה יש לזקוף לחובת התובעת בקביעת מידת האשם התורם בגרימת הנזק.

יחד עם זאת, בהתאם לחוק ולהלכה הנוהגת, אין די בטענת השיהוי כדי למנוע דיון בתביעה לגופה.

ראו ע"א 6805/99 תלמוד תורה הכללי והישיבה הגדולה עץ חיים בירושלים
נ. הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה ירושלים, פ"ד נז(5) 433.

21. חבות בפיצוי

בטרם נפנה לבחינת טענות הצדדים בכל הנוגע לזכאות לפיצוי ולשעורו,
נדגיש כי בין הצדדים אין מחלוקת לעניין זכאותה של התובעת, במועד שבו
התחילה לעבוד בנתבעת, להמשך ביטוחה במבטחים הוותיקה.

22. לגבי הסיבה שבעטיה נערך ביטוח במבטחים החדשה ולא במבטחים
הוותיקה, הצהיר מר דהן:

"התובעת לא המציאה לנתבעת אסמכתא מקרן הפנסיה מבטחים הוותיקה על זכאותה
להצטרף לקרן הפנסיה הוותיקה, לפיכך זכויותיה בוטחו בקרן הפנסיה החדשה".

בעדותו הבהיר:

"הכוונה למסמך ממבטחים הוותיקה".

לטענת העד, מסמך כזה לא נמצא בנתבעת.

בעניין זה יאמר כי הנתבעת לא הוכיחה שהתובעת נדרשה להציג אסמכתא
ממבטחים הוותיקה.

מר דהן העיד כי המנהלת האדמיניסטרטיבית בבית הספר היא שטיפלה
בקליטת מורים וכי הוא עצמו לא היה מעורב בתהליך. עוד העיד:

"ש. כשמקבלים עובד/מורה לעירייה, איך בודקים לאיזו פנסיה לשייך אותו?

ת. לא אני עושה את הבדיקות אלא חשב השכר.

ש. מפנה לסעיף 4 לתצהירך. איך אתה כותב שהיא לא המציאה מסמך?

ת. כי המסמך לא נמצא. במהלך התביעה לא מצאנו מסמך כזה."

המנהלת האדמיניסטרטיבית בבית הספר, כאמור, לא הובאה לעדות. גם חשב השכר לא הובא לעדות. על כן לא ניתן היה לקבל התייחסותם למהלך ההתנהלות כפי שהתרחשה בזמן אמת.

23. התובעת טענה שעם תחילת עבודתה בנתבעת, הציגה תלושי שכר מעירית כפר סבא בפני מנהלנית בית הספר, כפי שנדרש ממנה.

הנתבעת הכחישה את הטענה. מר דהן העיד:

"אני לא יודע אם התלושים אכן צורפו".

אולם מנגד העיד:

"אני אף פעם לא מעורב בתהליך הבירוקרטי".

על כן, גרסת התובעת כי הציגה תלושי שכר ממקום עבודה קודם בהם צוין כי בוטחה בקרן הוותיקה, מתקבלת.

24. התובעת טענה כי הנתבעת הפרה סעיפים בהסכמים קיבוציים מכוחם היתה אמורה לבדוק באיזה קרן פנסיה התובעת מבוטחת. התובעת לא הפנתה להוראות ספציפיות אלא העלתה טענה זו באופן כללי.

מכל מקום, הנתבעת, כמעסיק, היתה אחראית לברר עם התובעת, במועד תחילת עבודתה, באיזה קרן פנסיה היא בוחרת. זאת במיוחד לאור האפשרות הסבירה כי כבר היה לתובעת חשבון פעיל בקופה קיימת, בהיותה בעלת וותק קודם בהוראה.

הנתבעת לא פעלה כנדרש ממנה ובכך התרשלה כלפי התובעת.

25. לאור קביעתנו זו, על הנתבעת לפצות את התובעת בגין הנזקים שנגרמו לה עקב התנהלותה.

26. נבחן להלן את מידת אחריותה של התובעת להיווצרות הנזק.

כפי שקבענו, בידי התובעת היו הנתונים הנוגעים לביטוחה בקרן הפנסיה, ממועד תחילת עבודתה בנתבעת. עוד קבענו כי הפניות של התובעת לנתבעת נעשו בשיהוי, באופן שהרע את מצבה של הנתבעת.

27. על פי התרשמותנו מהראיות, התובעת ידעה שקיימים הבדלים בין הקרנות וכי המשך ביטוחה בקרן הוותיקה, עדיף על פי הקרן החדשה.

בסעיף 33 לתצהיר ציינה התובעת:

"... כאשר התקבלתי לעבוד כמורה בתיכון יצחק רבין בעיריית כפר סבא, הייתי חברה מבטחים החדשה, מי שהיה אמון על קבלתי לעבודה בעיריית כפר סבא הבחין, וזאת לא הייתי אני, כי טרם חלפו שנתיים מיום בו הפסקתי את חברותי בקרן מבטחים הוותיקה וגורם זה החזיר אותי לקרן הוותיקה, ראו זה פלא לא אני הוראתי לו לעשות כן אלא הוא זה שהבחין בכך".

מהתצהיר עולה כי לתובעת היה ניסיון קודם במעבר למקום עבודה חדש, על כל המשתמע מכך, לרבות שיוך לקרן הפנסיה הנכונה.

בעדותה שינתה התובעת את גרסתה בעניין זה:

"ש.מפנה לסע' 5 וסע' 33 לתצהירך. את מספרת על מקרה דומה בעבר.

ת.זה נודע לי כשפניתי לעו"ד ירון. הוא אמר לי שבכפר סבא הוציאו אותך ומישהו שם לב והחזירו אותי למבטחים הוותיקה. אני מתביישת להגיד, אני אדם פרימיטיבי לגמרי בנושא הניירת.

ש.מצוין גם בסע' 5 וגם בסע' 33. יש לך יכולת להוכיח מה בדיוק היה שם?

ת.כשבאתי מכפר סבא הייתי בפנסיה הוותיקה. נכנסתי לתל מונד ב- 2009 ורק כשהתחיל כל הדבר הזה אמרו לי תסתכלי כאן ותסתכלי כאן והייתי במבטחים הוותיקה. זה עו"ד ירון אמר לי. לי לא היה מושג. אפשר לראות את זה בתלוש.

ש.מי עשה את ההוצאה וההחזרה ואיך זה קרה בעבר?

ת.אין לי מושג."

28. עדותה של התובעת, כי נודע לה רק בדיעבד על עניין ביטוחה בקרן החדשה והחזרתה לקרן הוותיקה לאחר ש"מישהו שם לב" אינה מתיישבת עם האמור בתצהירה, בו ציינה במפורש כי מי שהבחין בשיוכה השגוי היה

"מי שהיה אמון על קבלתי לעבודה" וכי "גורם זה" השיב אותה לקרן הוותיקה.

לאורך כל העדות התובעת השתמשה במושגים "אין לי מושג" ו- "אני לא מתעסקת בניירת". כך ענתה גם בנוגע לאמירות מפורשות בתצהירה, המתייחסות לידיעה אישית שלה אודות טעות דומה שארעה במקום העבודה הקודם.

תשובות אלה של התובעת אין בידינו לקבל.

29. טעויות קורות. כבר נאמר "מי שלא עושה לא טועה".

התנהלות הנתבעת בעניין הביטוח הפנסיוני של התובעת, מקורו בטעות. התובעת אינה טוענת ובוודאי שלא הוכיחה כי הדבר נעשה בזדון.

על התובעת מוטלת היתה אחריות לבדוק ולדעת היכן מנוהל החיסכון הפנסיוני שלה, בפרט בעת מעבר ממעסיק אחד לאחר. במיוחד שעה שהנתונים נרשמו בתלוש השכר שלה "שחור על גבי לבן".

טענת התובעת כי היא "לא מתעסקת בניירת" אינה יכולה להפחית ממידת האחריות שלה.

לאור ניסיון העבר בעיריית כפר סבא, היה על התובעת לצפות אפשרות שתרחש טעות בשיוכה לקרן הפנסיה, בעת המעבר למקום עבודה חדש.

התובעת ידעה או לכל הפחות היה עליה לדעת, שיש עדיפות להמשך הביטוח בקרן הוותיקה על פני ביטוח בקרן החדשה ויש משמעות לחלוק הזמן לעניין האפשרות לתקן את הטעות.

למרות כל אלה, במשך תקופה ארוכה, לא פעלה התובעת על פי מידת האחריות הנדרשת ממנה ולא פנתה אל הנתבעת או לקרן הפנסיה, לתיקון המצב.

30. בסיטואציה שבה מדובר בשני צדדים שתרמו לנזק בהתנהגותם, חלוקת האחריות היא התוצאה המתבקשת.

ע"א Eximin S.A 3912/90 נ' טקסטיל והנעלה איטל סטייל פראררי בע"מ, פד"ע מז(4) 64 (1993).

31. על פי פסיקת בית הדין הארצי, דוקטרינת ה"אשם התורם" -

".... הינה הגנה העומדת למפר חוזה כנגד הנפגע כאשר זה האחרון תרם באשמו לנזקיו. תוצאת תחולתה היא חלוקת נטל הנשיאה בנזקיו של הנפגע בין שני הצדדים לחוזה". ביסודה של הדוקטרינה עומד עקרון תום הלב המעוגן בסעיפים 12 ו- 39 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג - 1973. לפי עקרון זה, "חייב צד לחוזה, במקרים מתאימים, להתחשב בצד שכנגד ולעיתים אף לנקוט בצעדים אקטיביים שיסייעו לצד השני לקיים את חלקו בחוזה (.....). תפיסה זו מגשימה את ההיגיון העסקי שנמצא בבסיס החוזה, לפיו הצדדים מתקשרים בו על מנת לקיימו תוך שיתוף פעולה הדדי ביניהם) ההדגשה הוספה - א.א.). בעניין Eximin הצביע בית המשפט העליון "על שלוש דרכים אפשריות לחלוקת האחריות בין הצדדים: לפי מידת חוסר תום הלב שדבק בכל אחד מהצדדים; לפי השוואת התרומה הסיבתית של כל אחד מהצדדים לנזק; לפי שילוב מידת חוסר תום הלב והתרומה הסיבתית לנזק". דוקטרינת האשם התורם חלה גם ביחסי עבודה".

עע (ארצי) 25202-05-15 ‏ קדנט בע"מ נ' אלדד טאוב, מיום 7.3.17.

32. בבואנו לקבוע את חלוקת האחריות בין הצדדים ושיעורו של האשם התורם של התובעת לקרות הנזק, שקלנו את מכלול הנסיבות כדלקמן.

מחד - מחדלו של המעסיק אשר לא פעל בזהירות הנדרשת ממנו, לא פנה אל התובעת ולא בירר עמה האם היא בעלת חשבון פעיל בקרן פנסיה ומהי בחירתה. העובדה שאין מדובר במחדל שנעשה במכוון על מנת לגרום נזק, אלא בטעות.

מאידך - התובעת מצדה התרשלה כאשר לא יידעה את המעסיק במועד על אודות הטעות. התובעת נהגה בעצימת עיניים, אף שכל הנתונים היו מונחים

בפניה ויכולה היתה לאתר את הטעות הקלות וליידע את הנתבעת על כך מבעוד מועד, באופן שהיה מאפשר תיקון הטעות ללא גרימת נזק.

33. בנסיבות אלה ובהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה כמובא לעיל, אנו קובעים כי שיעור האשם התורם של התובעת הינו בשיעור 40% מהנזק הנטען.

33. גובה הנזק

לתיק הוגשה חוות דעתו של מר דן ארז ביחס לחישוב הנזק.

הנתבעת לא הציגה תחשיב נגדי.

החישוב שנערך על ידי מר ארז התבסס על השוואת תנאי ביטוחה של התובעת בקרן הוותיקה ביחס לקרן החדשה.

על פי חוות הדעת, ההפרש החודשי בין הפנסיה לה תהיה זכאית התובעת במועד פרישתה, לבין הפנסיה לה היתה זכאית אילו בוטחה באופן רצוף במבטחים הוותיקה, הינו בסך 1,983 ₪ לחודש.

הערך האקטוארי של הפרש הפנסיה, בחישוב מהוון לגיל 64, הינו בסך 276,000 ₪.

מר ארז נחקר על חוות דעתו והיא לא נסתרה. על כן התחשיב שהוצג על ידי התובעת מתקבל.

34. סוף דבר

על הנתבעת לפצות את התובעת בשיעור 60% מהנזק.

הנתבעת תשלם לתובעת סך 165,600 ₪ בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל.

35. בנוסף, תישא הנתבעת בהוצאות שכ"ט עו"ד בסך של 8,000 ₪ צמודים כחוק מהיום.

ניתן היום, י"ב טבת תשע"ט, (20 דצמבר 2018), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

הדס יהלום, סגנית נשיאה

אב"ד

מר יעקב ענב,

נציג ציבור מעסיקים

הדס יהלום, סגנית נשיאה